

Nanzi in Het Curaçaosch Museum

Nanzi woonde al heel lang met zijn vrouw Shi Maria en hun negen kinderen op Bandabou. Ze woonden in een schattig klein, maar heel oud Kunukuhuisje. Zo'n huisje werd in de slaventijd (tot 1863) bewoond door tot slaaf gemaakten en stond in de buurt van een landhuis.

De leguanen scharrelden rond het huis, de troepialen en de barika hel, ook wel suikerdiefje genoemd, floten en er was bijna elke dag genoeg te eten voor het gezin. Alles leek in orde.

Tot de dag dat het heel hard ging regenen en waaien en het dagen lang heel hard bleef regenen. De kinderen gingen het huis niet uit, bang om buiten in de plassen te verdrinken. Ook Nanzi en zijn vrouw bleven zoveel mogelijk binnen, behalve als er eten gehaald moest worden, want Nanzi zonder een dag eten, dat kon niet.

De vierde regendag gebeurde het. Door alle nattigheid stortte hun fijne huisje in. Gelukkig niet op de plek waar het gezin zat. Het water stroomde naar binnen en iedereen kroop snel bovenop een kast. Daar bleven ze twee dagen zitten.

De regen stopte, het water verdween langzaam en de zon ging weer schijnen. Maar het huisje was niet meer bewoonbaar.

Nanzi besloot met zijn vrouw en kinderen richting Otrobanda en Punda te gaan lopen en onderweg uit te kijken naar een nieuw huis.

Achter elkaar marcheerden ze over de weg en zagen verschillende huizen die ze wel geschikt leken. Maar als ze dichterbij kwamen, bleken ze al bewoond te zijn. Na uren lopen werden de kinderen moe en begonnen te zeuren. 'We zijn moe, we

hebben honger, mijn voet doet zeer, waar is ons nieuwe huis?' Ook Nanzi had er schoon genoeg van en hoopte dat er snel iets gevonden zou worden.

Wat waren ze blij dat ze in de tuin van Het Curaçaosch Museum een heel grote spin zagen staan. Was dit een goed teken? Dat moest toch wel betekenen dat ze hier welkom waren. Met z'n elven liepen ze achter elkaar de tuin in. Ze kwamen langs verschillende beelden en een muziektent en zagen drie huisjes en een grote hut. Woonde er al iemand? Nanzi zag het meteen helemaal zitten! Een huisje! Hier moesten ze gaan wonen.

Het eerste huisje dat ze zagen, was een kunukuhuisje, een kas di palu di maishi. Op het dak horen eigenlijk maisstengels te liggen. In zo'n huisje hadden Nanzi en zijn familie al gewoond op Bandabou. Het tweede huisje was een blikken huis, een kas di blèki en het derde huisje was een huis met een toko (winkeltje), een kas di tabla (houten huis). De mensen hielden vroeger in hun eigen huisje een buurtwinkeltje, een winkeltje met levensmiddelen. En naast dit huis stond een hut. Ooit woonden de indianen in zo'n hut. Deze is klein. In werkelijkheid was zo'n indianenhut veel groter, met hangmatten en kookplekken. Er woonden meerdere families in.

Gaan jullie eens in de huisjes en de hut kijken. In welke huisje is Nanzi gaan wonen? Waarom daar denk je?

Loop maar weer terug naar de blauwe spin.

Het verhaal gaat verder:

Nanzi nam de beslissing en ze gingen wonen in het kunukuhuisje, dat was vertrouwd.

Je begrijpt natuurlijk wel dat Nanzi ook heel vaak in het andere huisje met de toko kwam, want eten bleef een van zijn lievelingsbezigheden.

Het meeste hield hij van funchi en okersoep (guyanbo).

Heb je gezien welke spullen er in het winkeltje verkocht worden?

Noem er eens een paar.

Op een dag was er geen eten meer in huis en ook in de toko was al bijna niets meer te vinden. De vrouw van Nanzi, Shi Maria, was al vroeg opgestaan om in de stad eten te gaan kopen. Ze had Nanzi wakker gemaakt en gezegd dat hij op moest staan om op de kinderen te letten. Ze waren erg ondeugend en voordat je het wist zouden ze zich kunnen verstoppen op plekjes in het museum.

Nanzi was opgestaan en had zijn vrouw uitgewuifd en er op aangedrongen om lekker veel eten te kopen.

Maar toen zijn vrouw om de hoek verdwenen was, liep hij snel naar binnen en dook gauw zijn bed weer in, lui als hij was.

De kinderen die inmiddels wakker waren geworden en zagen dat hun vader sliep en dat hun moeder er niet was, renden zo snel ze konden naar het museum toe en verstopten zich op verschillende plekken.

Dat was erg schrikken toen Nanzi wakker werd en merkte dat alle kinderen waren verdwenen. Hoe moest hij ze in z'n eentje allemaal vinden? En dat kon echt niet te lang duren, want zijn vrouw Shi Maria kon elk moment thuiskomen en als de kinderen er niet waren, kreeg hij niets te eten van haar, dat wist hij zeker.

Maar misschien wist je al dat Nanzi niet alleen altijd honger heeft en heel lui is, maar dat hij ook erg slim is.

En zo bedacht hij dat er zodra er kinderen het museum kwamen bezoeken, hij ze zou vragen om hem te helpen met het vinden van zijn kinderen.

En vandaag vraagt hij dat aan jullie, zodat hij weer even zijn oogjes dicht kan doen. Je hebt hem net vast al zien slapen in zijn huisje en zijn vrouw is nog steeds niet thuis.

De negen spinnekinderen hebben zich allemaal verstopt in het museum.

Als je binnen gaat kijken, vind je ze in de twee stijlkamers. Dat zijn de kamers met onder andere meubels en schilderijen. Je kunt de kindertjes ook vinden in de buitenste bogengalerij, in de keuken en in een zaal.

*Als je een **spinnetje** vindt, krijg je een **opdracht**. Als je de opdracht goed doet, krijg je van je begeleider een **letter**. Die letter vul je in op het antwoordenvel. Wanneer je alle **negen letters** hebt gekregen, kun je met die letters een **woord** maken. Dat woord is het **eten** waarmee de vrouw van Nanzi straks thuiskomt.*

Loop nu naar het museum. *Kijk nog even aan de buitenkant hoe het kunukuhuisje van de familie eruitziet. Daar krijg je zo een vraag over.*

Wanneer je door de grote deur het museum binnenkomt, zie je aan je linkerhand in de gang een klein Kunukuhuisje. Wat ziet dit huisje er mooi uit! Nanzi en zijn vrouw hopen dat hun eigen huisje ook zo mooi opgeknapt gaat worden. Heb je goed gekeken naar hun huisje? Wat zijn de verschillen tussen deze twee huisjes?

Zoek de **negen spinnetjes**. Ze hebben allemaal een **nummer**. Ze kunnen in willekeurige volgorde gevonden worden.

- 1. Jaaah, goed gevonden! Wat zie je op dit schilderij? Zou dit op Curaçao zijn? Waarom wel of niet? Welke kleuren zie je? Kijk eens goed rond. Je ziet meer schilderijen. Welk schilderij zou je in je eigen huis willen ophangen en waarom? (Letter: A)**
- 2. In deze zaal hangt een spiegel. De spiegel is al heeeeel oud en heeft veel gezichten van mensen en kinderen gezien. Aan de andere wand zie je een schilderij met een vrouw zonder kleren. Kijk eens hoe de vrouw kijkt! Ze heeft geen kleren aan, misschien heeft ze het wel koud, maar ze kijkt ook een beetje angstig naar de andere kant van de zaal. Ze is.....bang voor spinnen! En zeker voor de spin die verstopt zit bij de spiegel. Trek jij eens een angstig gezicht in de spiegel en denk daarbij aan een grote harige spin die over je arm kruipt. Goed zo! Trek nu een blij gezicht, omdat je van spinnen houdt. En als laatste een verbaasd gezicht, omdat je erg verbaasd bent dat er zoveel spinnen in het museum zijn. (Letter: Z)**

3. Wat een groot schilderij is dit. Op het schilderij zie je mensen die aan het werk zijn. Wat doen ze? (*Letter: P*)
4. Dit kind van Nanzi en Shi Maria houdt erg veel van muziek en luistert graag naar de man met de cello. Neurie eens zachtjes een melodietje dat de man zou kunnen spelen. Lijkt het op Tumbamuziek? Je weet wel, de muziek die bij carnaval wordt gespeeld. (*Letter: K*)
5. Mooi hè, deze vier poppetjes, maar ze hebben geen kleren aan. Nu is dat niet zo erg hier op Curaçao, want het is warm genoeg, maar soms koelt het 's nachts toch behoorlijk af. Ontwerp eens op het antwoordenblad een pyjama voor de poppen. Ze houden van vrolijke stoffen. (*Letter: A*)

6. Nanzi's jongste zoon is net zo lui als Nanzi zelf. Hij is gaan liggen in een kinderbed dat ruim 100 jaar oud is. Wat zijn de verschillen met een kinderbed van nu? Pegasaya, zo heet de jongste zoon van Nanzi en Shi Maria, houdt echt van poppen. Er is nog een pop in deze zaal. Waar ligt zij in? Deze pop is niet van plastic of van hout, maar van een soort steen. De kinderen die honderd jaar geleden met deze pop speelden, moesten zeer voorzichtig zijn om te voorkomen dat de pop kapot ging. Gelukkig zijn ze voorzichtig geweest. Toch is er wat stuk gegaan. Wat is dat? (*Letter: S*)
7. Net als Nanzi eet deze dochter graag haar buikje vol. De witte stippen op de rode achtergrond hielden de vliegen uit de keuken weg, dacht men vroeger. Je ziet allemaal namen van eten en kruiden die al heel lang geleden gebruikt werden. Noem er eens tien hardop, of misschien wil iemand ze wel voorlezen. Ken je ze allemaal? Welke niet? (*Letter: I= i*)

8.

“Hallo, ik heet Dirk en ik sta hier al een tijdje. Fijn dat jullie Nanzi helpen met het zoeken van zijn kinderen. Hoeveel hebben jullie er al gevonden? Bij mij is ook een van zijn zonen komen zitten, want ik vertel altijd graag verhalen. Ook jullie ga ik een verhaaltje vertellen over het gebouw en de plek waar jullie nu zijn. Na afloop krijg je een vraag en als je antwoord goed is, krijg je een nieuwe letter.

Dit gebouw was vroeger helemaal geen museum! Het was een ziekenhuis voor soldaten. In de zaal waar jullie nu zijn en de zaal hiernaast stonden zo'n 170 jaar geleden allemaal bedden. In die bedden lagen erg zieke mensen. Ze hadden allemaal de gele koorts. Dat is net als corona een ziekte die veel mensen trof. Je kreeg het door een steek van een gele koortsmug. Er bestond geen medicijn tegen deze ziekte, nu nog steeds niet. Gelukkig kun je je er tegenwoordig wel tegen laten inenten.”

Hoeveel bedden zouden in deze twee grote ruimtes hebben kunnen staan?

(Het antwoord is ongeveer 60. Laat ze met stappen maken het antwoord vinden.)

“Nu zie je hier allemaal meubels staan en andere voorwerpen die in een huis gebruikt worden. Maar natuurlijk zie je dat het heel oude spullen zijn. Zo zag het er uit in een huis waar rijke mensen woonden in de 19e eeuw, zo'n 200 jaar geleden. De meubels zijn van mahoniehout gemaakt. Dat is heel hard hout en daarom wordt het niet gemakkelijk door witte mieren opgegeten.”

Welke meubels en voorwerpen zie je? (Letter: A)

9. In deze bogengalerij zijn veel voorwerpen die men vroeger ook gebruikte. Zoek eens naar het strijkijzer, de wasmachine, een klok en een naaimachine. Noem een paar verschillen en teken een van de voorwerpen op het antwoordenblad na. ***(Letter: Z)***

Je hebt alle letters, de kinderen zijn gevonden, hun moeder is terug en ze heeft een heerlijke heel grote

.....gekocht!

COLOFON

Dit is een uitgave van Het Curaçaosch Museum, 2022
Idee, tekst en foto's: Wilma van Geemert-Bongers